

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 337. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960653968/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

63. Fabel.

Jupiter skikkede engang Mercurium til Athenen for at lade en Bog indbinde. Dette skeede: Men Bogbinderen lagde af Vanvare udi Mercurii Vadsæk en anden Bog af samme Bind, som indeholdt en heslig Satire over Jupiter, og hvorudi hans ublue Elskøve og forargelige Historier vare beskrevne, saa at han fik at læse de Ting, som hand mindst ventede.

Fabelen viser, at mange ved Hændelser faaer at vide de Ting, som ingen ellers tør sige dem.

64. Fabel.

Kierlingens Regimente.

En gammel knorvorren Kierling havde Sædvane at criticere Øvrighedens Forretninger, og sparede ikke Guderne selv, paa hvis Opførsel og Forsyn hun havde dagligen noget at sige: Dette kom Jupiter omsider for Øret, hvorudover han lod sætte samme Kierling paa sin Throne, og overdrog hende til en Tiid Regimentet. Strax derpaa lode sig indfinde Supplicanter med alle slags Ansøgninger, de eene u-rimeligere end de andre: En bad om Soelskin paa den samme Tiid, som den anden bad om Regn, en bad om Norden Vind, den anden om Synden Vind, og om deslige andre stridige Ting. Kierlingen holdt en tiidlang Contenance; men omsider blev hun saa utaalmodig, at hun kastede Stole og Skamle efter dem. Jupiter sagde da: I seer nu, Mørlille! at det er ikke saa let at regiere og at gjøre alle til Maade, som I haver meent, hvis I havde siddet en Time længer ved Regimentet, vilde neppe Bord eller Benk være bleven tilbage udi Himmelen.

Fabelen lærer, at det er lettere at criticere Øvrighed, end selv at regiere, og at det gaaer mange som Kandestøberen, der sagde: Jeg havde ikke troet at det var saa vanskeligt at være Borgemester, førend jeg selv kom i Raadet.

MORALSKE FABLER

65. Fabel af Bidderman.

Om Bonden, Dragen og Ræven.

En Bonde hørte engang paa Veyen et ynkeligt Skriig som eens der var udi yderste Nød. Han forskrækkedes derover, og vendede sig didhen, hvor Lyden kom fra. Stedet var en Huule, som var tilsluttet med en Steen; da han nu var kommen gandske nær til Huulen, hørte han tydeligen disse Ord: Ach! er der ingen, som vil forbarne sig over en ælendig Fange, der uskyldigen er indsluttet udi dette Fængsel, hvor jeg maa omkomme. Disse Ord igientages saa ofte og med en saa klagefuld Stemme, at Bonden blev bevæget til Medlidenhed, og tog sig for at redde Fangen. Dette skeede ved at bortvelte Steenen, som laae ved Huulens Indgang. Men, i Steden for en fangen Mand, maatte han med Forskrækkelse see en stor og fæl Drage at fremkomme, hvilken strax aabnede sin Mund for at opsluge Bonden, og derved at stille sin Hunger, som den udi nogle Dage havde udstaaet. Bonden faldt da paa Knæ, og med bevægelige Ord forestillede Dragen hvor ubilligt det var at handle saaledes med den, der havde reddet hans Liv og hvilken han var Taknemmelighed skyldig. Dragen rystede da med Hovedet, og sagde: Hvad Taknemmelighed? Den Dyd haver intet Sted blant eder Mennesker. Bonden sagde, at hand derudi gjorde Mennesker Uret: Og, saasom udi det samme lod sig see en gammel Hest bad Bonden at man maatte antage den samme til Dommer udi Sagen. Dragen lod sig dertil beqvemme. Men, da Sagen af Parterne med stor Veltalenhed var ud-ageret, bifaldt Dommeren Dragen, visende af sit Exempel at Taknemmelighed intet Sted havde blant Mennesker. Han igiennemgik sit heele Liv og Levnet, fortaalte, hvilke Tienester hand havde gjort sin Herre, som nu udi Alderdommen lod ham omkomme af Hunger. Dragen takkede for den gode Dom, og derpaa aabnede Munden igien for at opsluge Bonden. Bonden bad for sig paa nye, foregivende, at Hesten var en partisk Dommer, og, saasom man i det samme blev vaer en